

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.252/2011/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év július hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. **vádltott és társa** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év június hó 6. napján kelt 14.B.372/2011/11. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az írásba foglalt ítélet sorszáma **11.**, a rablás büntettének anyagi jogi jogszabály megjelölése helyesen a Btk. 321. § (2) bekezdése.

A bűnjeleket a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bűnjelcsoportja Bj.143/2010. szám alatt kezeli.

Az I. r. vádlott magyar állampolgár, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

Az I. r. vádlott előzetes letartóztatásának utolsó napja 2011. év június hó 6.

A másodfokú eljárásban felmerült 4.210,- (négyezer-kettőszáztíz) forint bűnügyi költséget az I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság 2011. június hó 6. napján kelt 14.B. 372/2011/11. számú határozatával az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntettében (Btk. 321.§ (2) bekezdése) és testi sértés büntette kísérletében (Btk. 170.§ (1) (6) bekezdése), ezért halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt 4 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A XX.,XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2.B. 1673/2003/3. számú összbüntetési ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot megszüntette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést enyhítésért, míg a II.r. vádlott vonatkozásában ez a kihirdetést követően jogerőre emelkedett. A jogerősítő záradék ítéletre vezetése elmaradt, mely utólag pótlendő.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 301/2011/3. számú átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A tárgyalás anyagává tette és értékelési körébe vonta azon bizonyítékokat, amelyek a büntetőjogi felelősség kérdésében történő döntéshez szükségesek voltak. A tényállást a bizonyítékok okszerű és logika szabályainak mindenben megfelelő mérlegelésével megalapozottan állapította meg, az mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében meghatározott hibáktól és hiányosságoktól, az a másodfokú eljárás során is irányadó.

A Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, a vádlott bűnösségének megállapítása és a cselekmények minősítése törvényes.

Az ítélet rendelkező részében ugyanakkor a Fővárosi Bíróság tévesen jelölte meg a rablás büntettének törvényhelyét, az helyesen a Btk. 321.§ (2) bekezdése szerint minősül. A bűnösségi körülmények körében a vádlott javára szóló enyhítő körülményeknél a kk. gyermekekről történő gondoskodás kisebb nyomattal értékelendő. Ugyanakkor nagyobb a nyomatéka azon súlyosító körülményeknek, hogy többszörös, különös visszaeső, büntetett előéletű, a cselekményt feltételes szabadság tartama alatt követte el, valamint a halmazatot. A vipera, mint veszélyes eszköz használata és a rablási cselekmények rendkívüli elszaporodottsága ugyancsak a vádlott terhére értékelendő. Az l.r. vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlya, a személyében rejlő társadalomra veszélyesség miatt az alkalmazott joghátrány enyhítésére nincs lehetőség.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a hivatkozott törvényhely korrekciójával annak helyes indokainál fogva hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a büntetés kiszabása során, hogy a vádlott a testi épség elleni cselekményt beismerte. Ezen túlmenően az időmúlás nyomatékát hangsúlyozta, az elsőfokú ítélet kihirdetés óta további egy év telt el, mely körülmények értékelése lehetővé teszi a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi perorvoslat alapján eljárva a Be. 348.§ (1) bekezdése értelmében bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, alapos bizonyítást folytatott le, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A bizonyítékokat egyenként, és egymással összevetve értékelte, mely mérlegelés eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg. A tényállás szinte mentes a Be. 351.§ (2) bekezdés a.)-d.) pontjaiban írt hibáktól és hiányosságoktól, csupán a személyi rész egészítendő ki az iratok tartalma a lapján a Be. 351.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján azzal, hogy a vádlott két kiskorú gyermekéről nem gondoskodik, eltartásukhoz semmilyen módon nem járul hozzá. Az egyik gyermeke már nagykorú, míg a másik Attila utónevűt az édesanyja neveli. (14.B.372/2011/11. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal)

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljes körűen teljesítette. Meggyőzően adott számot arról, hogy az I.r. vádlott védekezését miért vetette el. A sértett vallomása az eljárás menetében következetes, I.r. vádlottat terhelő volt, nyilatkozatát az orvos-szakértői vélemény, valamint tanú¹ és a II.r. terhelt előadása is megerősítette a lényegi részeket illetően. Helyes volt tanú² vallomásának bizonyítékok köréből történő kirekesztése is.

A védelmi perorvoslat a megállapított tényeket nem támadta, a megalapozott, kiegészített tényállás a BE. 552.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A Fővárosi Bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett I.r. vádlott bűnösségére mindkét cselekmény vonatkozásában, és törvényes a cselekmények jogi minősítése is.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a kihirdetett ún. kis ítélet helyesen tartalmazza a rablás anyagi jogi jogszabály megjelölését, ugyanakkor az írásba foglalt ítélet tévesen a Btk. 321.§ (1) bekezdését tüntette fel. Tekintettel arra, hogy irányadónak a kihirdetett ítélet tekintendő, a leírt ítéletben a másodfokú bíróság a helyes minősítést feltüntette.

A jogi indokolás a 20. oldal 2. bekezdésében nem tartalmazza a testi épség elleni cselekmény kísérleti szakaszának törvényhelyét, ezért azt a másodfokú bíróság a Btk. 16.§ megjelölésével pótolta.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő bűnösségi körülményeket túlnyomórészt feltárta.

A kiegészített személyi résznek megfelelően az enyhítő körülmények köréből a két kiskorú gyermekről történő gondoskodást mellőzni szükséges, mert az egyik gyermek már nagykorú és a vádlott gyermekeiről semmilyen formában nem gondoskodik. Az időmúlás elenyésző, a 2009. áprilisában megvalósított cselekmény vonatkozásában 2011-ben elsőfokú, 2012-ben másodfokú elbírálás történt, a három éves időmúlás enyhítő körülményként a védői érveléssel és az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben nem vehető figyelembe.

A védő által említett testi épség elleni cselekmény vonatkozásában tett beismerés nyomatéka elenyésző, mert a terhelt saját testi épsége ellen intézett támadás elhárításaként számolt be arról az eljárás későbbi szakaszában. Enyhítő körülményként kizárólag a bűnösség elismerésével is párosuló beismerés értékelhető.

További súlyosító körülményként kell ugyanakkor értékelni a veszélyes eszköz használatát. Nem osztotta a másodfokú bíróság a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a rablások rendkívüli elszaporodottságának vádlott terhére értékelését illetően, mert ezt alátámasztó statisztikai adatok nem állnak rendelkezésre.

Az így pontosított, kiegészített bűnösségi körülmények figyelembevételével a cselekmények tárgyi súlyát is szem előtt tartva a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlott büntetése nemhogy eltúlzottnak nem tekinthető, inkább enyhének mondható.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában nem jelölte meg, hogy I.r. vádlott a Btk. 137.§ 15. pontja szerinti különös, 16. pontja szerinti többszörös visszaeső, esetében alkalmazni kell a Btk. 97.§(1) bekezdésben írt felemelt büntetési tételt. Eszerint különös és többszörös visszaesővel szemben - amennyiben a törvény másként nem rendelkezik - az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 15 évet. Halmazati büntetés esetén a Btk. 85.§ (2) bekezdése szerinti - melynek felhívása ugyancsak elmaradt - büntetési tételt kell a felével emelni.

A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség igen nagy, vele szemben a korábban kiszabott büntetések nem érték el a Btk. 37.§-ban írt büntetési célt, melyet az is bizonyít, hogy feltételes szabadság tartama alatt követett el újabb bűncselekményeket. Ezen körülmények figyelembevételével a vádlott büntetésének enyhítése szóba sem kerülhet. A mellékbüntetés tartama a főbüntetéshez igazodó, ugyancsak nem eltúlzott.

Elkerülte az első fokon eljáró bíróság figyelmét, hogy a bűnjelet a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportja kezeli, ezért e körülményt a másodfokú bíróság a végrehajthatóság érdekében megjelölte.

Az elsőfokú ítéletrendelkező része nem tartalmazta a Be. 258.§ (2) bekezdés b.) pontjában írt valamennyi kötelezően feltüntetendő személyi adatot, ezért a vádlott állampolgárságát és személyi azonosító igazolványának számát pótlólag meg kellett jelölni.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az I.r. vádlott előzetes letartóztatását a Fővárosi Bíróság megszüntette, és vele szemben lakhelyelhagyási tilalom kényszerintézkedést rendelt el, a másodfokú bíróság az előzetes fogvatartásban töltött idő utolsó napját a szabadságvesztésbe beszámíthatóság érdekében megjelölte.

Fent írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi bíróság ítéletét a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal, hogy az írásba foglalt ítéleten a nyilvánvaló leírása hiba folytán elmaradt sorszámot is megjelölte.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védő eljárásával kapcsolatos bűnügyi költséget a Be. 381.§(1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján az I.r. vádlottat kötelezte.

Budapest, 2012. év július hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2011. június hó 6. napján kelt 14.B. 372/2011/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 252/2011/5. számú végzése folytán 2012. július hó 3. napján az I.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2012. év július hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kukucska Erzsébet
írnok